

Aşk Kendinsin
Bülent İbiş

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Esengül Ersoy

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Kasım 2024

ISBN: 978-625-6130-29-6

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

AŞK KENDİNSİN

AŞk kendinsin
Gerisi misafir
Misafiri ev sahibi yapıp
AŐkı ađlatma.

B¼lent İbiş

Kızım Asya'ya ithafen...

ÇİFT YÜREK

Geldim yoktun dedi
Sendeydim dedim
Hiç gitmedim ki
Öyle unutmalara gelemiyorum ben
Rüzgar çarparsa bedenime saçların
Bir çocuk baksa gözlerime
Gülüşün düşer yüzüme
Öyle işte
Sen geldiğinde bulamazsan beni
Sende olduğumu anla işte.

AVUNTU

Hala gelmedin !
Adresi mi karıştırtın ne yaptın?
Maviyi severdin,
Gene ordayım.
İki bira aldım
Limonu yanında.
Bilirim ya,
Hep ziyan ederdin birayı.
Hava mis
Küçükten dalgalar var,
Ufukta bir bir kaç martı,
Yutuyor gürültüyü çığlıkları,
Bir kedi izliyor balıkçıları
Burada durumlar böyle
Anlatsam da
Sensiz müstehzi bir zaman
Geçen her an baştan sona yavan
Ay uyandı
Deniz kabardı
Kalabalık da oldu
Toplanayım yavaştan
Bu aralar biranı da içiyorum hep
Kusura kalma
Kalkayım artık
Evde anıların bekler
Yarın yine gelirim
Biraz sen
Biraz deniz olur
Yine en sevdiğin o şarkıyı dinlerim
Ha bu arada

Kızmiyorum
Gelmiyorsun diye
Ben her yere senle gidiyorum zaten
Gövdeme tutunmuş bunca sen
Dilerim,
Bir gün kazınıp gitmez bedenimden.

GEÇ KALAN VAKİTLER

Ne zaman geç kalsam sana
Şarap öksüz
Su zehir olur bana
Bedenimde gram sarhoşluk yok
Ruhum seferi
Özledim seni galiba
Yine bir geç kalınmışlığın
Ağrısı geziniyor yüreğimde.
Erkenden diyorum
Çok erken
Hatta güneş uyanmadan
Düş yollara
Vuralım dağlara bedenlerimizi
Yola yük olmadan yol olalım
Güneş olalım
Kaybolalım
Kim bilir,
Belki bir papatya denizinde buluruz kendimizi
Okyanus olur
Beyaza boyarız maviyi
Neyse haydi
Yine bir geç kalınmışlığı kaldıramaz bu deli.
Hâ unutmadan bu arada
Giderken gülüşümü götürmüştün,
Gelirken onu da bir zahmet getiriver yanında.

YAŞAYAN ÖLÜ

Kaç kez öldüm biliyor musun?
Hani bir kez ölüdü insan
Gittiğinde öldüm
Gelmediğinde öldüm
Uyandığımda
Sessizlikte
Sensizlikte...
Bir kez ölmezmiş insan
Ölünce illa ki
Gömülmek de gerekmezmiş
Yaşarken de ölebirmiş insan.

MAZİ

Bir ara uğra
Biraz aşk konuşalım seninle
Senden sonra
Çok oldu kapım önünden geçmeyeli
Şöyle içimden gönlümce gülmeyeli
Duygular seyrüsefer
Hayat öylesine gelir gider
İzlediğimiz film çıktı karşıma geçen
Hani sendin lepiska saçlı kadın
Sakallı güzel gülen adam da sen ol demiştin
Bir filmde şarkı olmuştuk seninle
Sonunu getiremeden
Alkol yenik bırakmıştı ruhumuzu
Perdeden süzülen güneş uyandırmıştı bedenimizi.
Sonunu yalnız izledim bu kez
Duygular tarumar
Özlem yine şehrimin başkenti bu aralar
Neyse
Tutmayayım fazla bizi
Bir gün uğrarsan konuşuruz benzer şeyleri
Mum yakarız
Biz yanarız
Şiir olur o en sevdiğin şaraptan açarız
Şimdi kalkmam lazım
Başımda bir sürü halledecek sen var
Kalırsa senler,
Sonra duvar oluyorlar.

EN GÜZEL KİTAP

Ne güzel bir hikayesin sen öyle
Okudukça seni
Kahramanın olmamak ne mümkün
Bakışlarında şiir olmak
Sonra kokunda tatmak nefesini
Masamda kör bir ışık
Didik didik olmuş sayfalar
Hislerim aklımla dalga geçen bir serseri
Ezber yapmış bu zihin seni
En çok seni okumayı sevdim ben
Bir gün yüreğine düşersem bende
Aşk arşivine git
Sol raftaki
'Seni çok sevdim' adlı kitap
Sen de oku beni.

DEMEDİM Kİ

Yüreğimin kıyısından esen ince rüzgarım
Ben sana es dedim
Dallarımı kır demedim ki
Gözlerime bahar getir dedim
Umutlarımı zemheri et demedim ki
Ben sana şarabın kokusunda kaybolalım dedim
Hayallerimizi sarhoş edip
Hissiz ölelim demedim ki
Varlığınla daha kalabalığım dedim
Beni gürültüde bırakıp
Git demedim ki
Ah benim yürek sancım
Ben sana ömür dedim
Tüket demedim ki.

KORKAK ŞİİR

Başiboş bir zamanın esaretinde tanıdım seni
Hep bu yüzden sana yüzüm kavruk
Bakışlarım yetim
Uzaktan gülüşünün içimi titreten tutkusunda
Sırtı dönük kaldı hep yüreğim
Seni şöyle oturup adamakıllı sevememenin
Korkaklığında
Tükettim kendimi.
Takvimin rüzgar telaşında aceleci hallerinde
Cildimi kırıştırmasına mani olamadım.
Ne zaman koşmak istesem sana
Bir korkağın hikayesinde buldum kendimi
Ne gençliğimin tadında büyütebildim seni
Ne gerçek ben olabildim
Bir biz olamadan
Bir ömür tükettim.

AŞK KENDİNSİN

Güzel sev be
Sevdiğine anlam yüklemeyen
Ne bileyim
Mesela
İçtiğin şaraba
Tuttuğun kadehe
Dansın bedenine sinmiş kokusuna
Onunla beraberken doğan güneşe
Kahvaltıda çatalına tutunmuş iki zeytine
Gözlerinin, yüzüne bulanmış tebessümüne
Bunlar olsun hatıra defterinde
An'ın keyfini çıkar
Bir gün gider mi gitmez mi
Boş ver
Değerde sensin
Aşkta sensin
Yeter ki yaptıkların içine sinsin
Anı yaşa, küfret, gül, oyna
Bir gün her şey sona erecek nasıl olsa.

BİR ŞİİRİN İDAMI

Serseri hayallerin
Mahkemesinde bir şiir
Müebbet yemiş dizeleri
Yürek sabıkalı
Kalbin terazisi bozulmuş
Kefeler isyankar
Sevgi saygı grevde
Ruh bedene kafa tutmuş
Bütün organlar kurşun izi
Mülteci hisler
İğdiş edilmiş arzular
Kelepçe vurulmuş hayatlar
Sanık sandalyesinde
Kıvranan duygular
Bir sevdadan daha fazlasıydı
Kalemi kırıldı
Yoktu bu şiirin bir yasası
Ne anlatabildi
Ne duyurabildi
Tıkandı uzun yakalı kulaklar
Kısık kaldı çılgılığı
Daha ne kavgları vardı kim bilir
Asi bir aşktan yargılandı
İdam edildi o şiir.

EN GÜZEL YANILGI

Kahveyi sade sever
Ağır nikotin kokardı
Ağız dolusu küfürler eder
Aşka hep yarım kalırdı
Bir şarkının en ağır notasıydı bende
Acı çekip yine de dinlemekten keyif almak
Umuda merhem sürüp iyileşmesini beklemek gibi
Kavgalarım yoktu benim
Aştı benimkisi
Beklentisiz
Daha iyi olma endişesi
Uzaklaştırırdı beni, bilirdim
Sadece sevgiye gebe kalmalıydı hislerim
Öyle de oldu
sevdim
Öldüm
Yine de bütün serseri satırlarını
Okumaktan bıkmadım
Bir gün sessizce gitti
Bir tek aşk kaldı ondan geriye
Bir de o kahrolası kokusu
Ömrümün sıradan kalabalıklığında
Tanıyabildiğim,
En fevkalade yanılığımı o.